

Publicerad 2016-12-02 11:48 av Algotezza

En ovana

Seg? Nä! LKAB!

Detta kan hända när som helst, utan förvarning. Ett nonsensord bara ploppar upp i hjärnan, i stil med paxnuxlemmas. Jag undrar i mitt stilla sinne var detta meningslösa uttryck kan komma ifrån. Det kryper in i medvetandet från ingenstans bara.

Men så vänder jag ordet fonetiskt baklänges. Då blir de sammelskunskap. Då inser jag att det är samhällskumskap baklänges som likt den berömda gubben i lådan blixtrat till i medvetandet. Och jag vet precis varför.

Sedan jag började skolan har jag haft som vana/ovana att vända ord och uttryck baklänges, när jag inte har något bättre för mig. Denna aktivitet har alltmer automatiserats idag till den milda grad att det undermedvetna tagit över hanteringen- så tolkar jag det i varje fall - och skickar små skenbara nonsensord till mig. Men det är det alltså inte. Det är baklängesord.

Inget sörre problem förstås. Ingen ovana att bekämpa. Inte som att röka supa svära.

Ett tag sökte jag hemliga budskap i andras utsagor, i hopp om att finna några guldorn om jag vände deras ord baklänges. Inte så mycket guld blev det, mest rost.

Det finns få dolda budskap i mina medmänniskors uttalanden, varken fram- eller baklänges, tycks det.

Pax, Du! Budskap?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Algotezza med Poeter.se id #2040 innehar upphovsrätten